

Två systers i Norta Pålult gingo en kväll till skogen för att kända korna. De fingo de plötsligt se en guldägga stå på en sten. Den ena sprang fram och ville tagga den, men hennes hand ar den andra. Sedan sprungo de båda hem och berättade vad de sett. När de kommo tillbaka, var den försvunnen. Det sades att när man ser något dylikt skall man springa fram och tagga det eller kasta en förmål av stål på det, så blir det verkligt. Det säges också att där man står en stund syn, en skata ligger dolt.

Nu man skulle tidigt en morgon kora till S-g så hvar kom till Pakavik, fick han se en buske vid vägen, som var fullständigt täckt med små vita leppor. Han stån en lång stund och tittade på det och försatta sedan sin väg. Då kvällen var han återvänd, var den försvunnen.

Upps i norda Pålult där jämte en annan skata ägarne, var fadern en apptälare. För försörjning ar denna famn de en hel del silversmycken och kyparsläuter. Han sågs berättat om en ung, som brukade kända vatten och källan fann denna full av gula löv. Han skummade undan så mycket han kunde, fyllde sin spåne och gick hem. Då apptälaren kom, att de löv han fann i spånen var guld. Han skyndade tillbaka till källan för att se en gång fulla sin spåne, men då var källan klar och alla löven borta.

beträffande är en del små kvädda drömmar som man manna se. Jag har skrivit ut dem efter hennes egen berättelse.

I

Hän säger t. och hennes familj var bosatta i Hästrogölla. Hans leustee och hans hustru med till f. i Skillinge på brock hos släkten. Under tiden iessjukade t. blev kastigt, kom till lasarett och dog där efter några timmar. Ingen visste om hennes sjukdom och död här. Jag hade då en dröm. I denna tyckte jag mig vara bland mycket svartklädd folk, där det var många graver.

Glädsligt fann jag mig på en väg, som föde. till en stor
hår tegelbyggnad. Jag observerade Sävskälet, och ett fönster
i kallsvänningen stod öppet. Jag förtällda förki denna byggnad,
gångeu vidgade sig till en stor grusas plan med kuskage
vid sidan. Längre mot lägen mindre byggnad. Jag
gick mot till den och gick in. Jag tyckte där var för-
färligt kallt, och tyngden var en stor sorg kom öfver mig.
Jag såg två stora kisten stå ganska nära varandra
och låg på ett sidan en liten bit. Jag frågade, om de
var, som var döt, men fick inget svar.

Senare kom den engliga undersökningen. Mitt
namn och b. s. värfen besto af sig till G. för att kända
lika, som skulle fås mot till G. Jag berättade då
mitt dröm för dem och lät dem observera om detaljerna
från mitt dröm ständigt i deras varelighet. Det
var som jag såg det i drömmen, Begravningens ägde
kommit till svägerskas föräldrar, där låg graven
stå vid byggnadens framsida.

II

Jag tyckte jag befann mig vid en mörkt
djupt vatten, där det var en våldsam storm. Jag hade
en mångd vita kläder i vatten som jag skulle se, men
men de flöt undan för mig. Då fick jag se mitt
något tydligt. Komma gård på vatten kläder i
sin vita kläderklänning - - -

Thae efter var jag mot en begravnings
fäst, så till på väg mot, som gick efter lättsynen. Jag
kunde se, hur de båda brudbröda lästarna fram-
för var vägn lade sig åt sidan, då vi för ut för en
lit. Jag kunde då se kistan och observera, att den
lock var mera plan än som är brukligt. Jag
frågade, om den var döt, men fick ej heller en
klart svar. Så kom undersökningen, och just denna
svägerskas var döt, och ar brant föröret fick jag
trösta på kisten kläder fram. De båda nämnda på den

Plötsligt ^{blev} jag mig på en väg, som föde. till en stor
kär tegelbyggnad. Jag observerade Söskens, och ett fönt
i kallsvänningen står äpple. Jag fortsatte förbi denna byggnad,
gången vidgade sig till en örn grusad plan med buskage
vid sidan. Längre mot lägen mindre byggnad. Jag
gick mot till den och gick in. Jag tyckte där var för-
färligt kallt, och tyngden var en stor sorg kom örn mig.
Jag såg två stora kisten stå ganska nära varandra
och låg vid sidan en liten bit. Jag frågade, vem de
var, om var det, men fick inget svar.

Senare kom den engliga undersökelsen. Min
vann och b. s värfar lätta äpple till g. för att kända
lika, som skulle fås mot till g. Jag berättade då
minn dröm för dem och lät dem observera om detaljerna
från minn dröm ständigt i deras varelighet. Det
var som jag såg det i drömmen, Begravningens ägde
kemi minn svägerskas förälskelse, där låg graven
stå vid byggnadens framsida.

II

Jag tyckte jag befann mig vid en mörkt
djupt vatten, där det var en våldsam storm. Jag hade
en mängd vita kläder i vatten som jag skulle se, och
men de flöt undan för mig. Då fick jag se minn
minn syster E. komma gående på vatten klädd i
sin vita bukklänning - - -

Thae efter var jag mot i en begravnings-
gård, så till på väg mot, som gick efter lättsynen. Jag
kunde se, hur de båda brudbröda lästarna fram-
för var vägn lade sig åt sidan, då vi för ut för en
lit. Jag kunde då se kistan och observera, att den
lock var mörk plåt och som är brukligt här.
Jag frågade, vem om var det, men fick ej heller en
klart svar. Så kom undersökelsen, och just denna
svägerskas var det, och av brunt föröret fick jag
trösta på kisten klädd i vitt. De båda värfarna på den

anbringa en glasruta över den dödas ansikten, som sedan
täcks över med en luche artia.

III

Det var under kriget. Jag hade i tidningarna
just läst om detta och om alla de unga människor,
som måste dö. Plötsligt tyckte jag mig själv vara
död. Jag såg min kropp ligga där korpstjärken, och
jag agte inga känslor för den. Den var för mig endast
som en kanta kläde - en hölje eller dylikt. Över
min själ var en underbar lättnad som jag all-
tid under min levnad känt. Jag betraktade min
arm, den var förunderligt välformad och omkring
min "kropp" var en ljus skymmer. Längst bort
ifråån kom en egendomlig ljusflod. Den strålade ut
och omstrålade allt. Det var en egensatt ljus omring
för ögat - nästan obestriktligt. Tanken kom igen
över mig att jag vardes och snart skulle stå i ljus.
Den tanken ingår mig ingen skräck.
Jag drags endast till mest ljuset. Det var det såg
som lät mig fast. Det var en hel värld som
nåta tvärs och några köda, som ligger mig fast
vid min döda kropp. Jag började mig med och bör-
jade i stort slita av dem den om efter den andra.
Till sist återstod blott några bitar och de låg.
Med en kom då den förhållande tyngden över
mig igen. Det var min själ, som bestört om
allt dödlike utseende besta mig upp och
repade mita själ.

Det har kallat mig fyra gånger, att jag
kallat en egendomlig lukt. Den lukt så intensiv, att den
har kunnat göra mig förvissad för allt sinner mig
under arbetet eller en intressant samtal. Den
lukt som jag alltid känner, när jag kommer in i
en lekum. Det är ingen förkunnelse eller utta-
lekter av blommor, ljus, gräs och all, som

förtalar sig i en sådant kunn. Ju t. o. m. häuslaw
 i en ädru. Det är emellertid en sinner för ruelo-
 mvelse, som kommet omgått tänka på en döt,
 och som jag kallar "liklucke". På ena sidan
 har jag frågat den, som varit sammant med mig,
 om en ingru besgjort det. Ti ha upptecknat
 datum och tecken och det har varit slagit
 in med dödsögonblicken, när vi omers fått en
 hävelse som dödsfall.

Jämsköpings d. 17/8-25.

Folkminnesarkivet Lunds! (Hörs)

Härmed iisändes de ar Innto. Igo
önskar uppstarkningarna jämta eu par filum
ar en blökingsk vray stäuf.

Högachtningfullt

Aina Bengtson

ar. Jämsköpings.

(Hörs)